

Sygn. akt XVII AmE 23/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Dąbrowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 4 grudnia 2015 r., znak (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą B. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 23/16

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 4 grudnia 2015 r., znak: (...), na podstawie art. 35 ust 3 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1 pkt. 2 i 3 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1059, Dz.U. z 2013 r., poz. 984, poz. 1238, Dz.U. z 2014 r., poz. 457, poz. 490, poz. 900, poz. 942, poz. 1101, poz. 1662, Dz.U. z 2015 r., poz. 151, poz. 478, poz. 942, poz. 1618, poz. 1893, poz. 1960) w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz. U. 2015 r., poz. 584 ze zm.) oraz w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 267, Dz.U. z 2014 r., poz. 183, Dz.U. z 2015 r., poz. 211), odmówił udzielenia przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo energetyczne, tj. działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

W uzasadnieniu Prezes URE wskazał m.in., że wszystkie przedstawione w toku postępowania administracyjnego dowody dotyczące udokumentowania możliwości pozyskania środków finansowych gwarantujących prawidłowe prowadzenie działalności koncesjonowanej dotyczą osoby fizycznej - B. J., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J.. To ten podmiot posiada Środki finansowe na firmowym rachunku bankowym w wysokości (...) zł na

dzień 1 października 2015 r. oraz pozytywną decyzję kredytową w (...) Bank S.A. dotyczącą kredytu inwestycyjnego w wysokości (...),00 zł wskazanego wyżej podmiotu. Również B. J. (jako osoba fizyczna) dysponuje nieruchomościami, które wymienia we wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, tj. pawilonem handlowym i lokalem użytkowym w B. oraz restauracją w miejscowości K..

Prezes URE zauważył, iż wniosek o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi złożyła osoba prawna - (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., a nie osoba fizyczna - Pan B. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J.. W związku z powyższym organ administracyjny badał sytuację finansową i możliwości pozyskania środków finansowych przez osobę prawną - (...) sp. z o.o., a nie przez osobę fizyczną - Pana B. J.. Spółka (...) S. z o.o. z siedzibą w B., która ubiega się o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, jak stwierdził Prezes URE, dysponuje kapitałem zakładowym w wysokości (...) zł, nie rozpoczęła jeszcze działalności gospodarczej, co wynika z jej oświadczenia oraz z zeznania podatkowego za 2014 r. Z kolei z zaświadczenia z (...) Bank S.A. wynika, że środki finansowe spółki dostępne na rachunku bankowym na dzień 20 października 2015 r. wynoszą (...) zł. Z kolei zapewnienia B. J. – Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., że w momencie uzyskania koncesji na rachunek bankowy Przedsiębiorcy zostaną wpłacone środki w wysokości (...) zł na podwyższenie kapitału oraz środki w wysokości (...) zł z rachunku J. T. B. J. sprowadzają się jedynie do oświadczenia Przedsiębiorcy. Ponadto w momencie udzielania koncesji, zdaniem organu regulacyjnego, Przedsiębiorca nie będzie wyposażony w odpowiednie urządzenia techniczne gotowe do użycia, celem prowadzenia obrotu paliwami ciekłymi. Przedsiębiorca nie spełnił więc przesłanki dysponowania infrastrukturą techniczną, która musi zaistnieć, aby mógł on uzyskać koncesję.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., wnosząc o jej uchylenie i wydania decyzji udzielającej koncesji na prowadzenie działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi. W dalszej części odwołujący wskazał, że należy uchylić i zmienić decyzję w całości lub części, to znaczy udzielić koncesji co najmniej na obrót gazem płynnym.

Spółka podniosła m.in. w uzasadnieniu odwołania, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia koncesji wnioskodawcy, w stosunku do którego zaistnieje choćby jedna z przesłanek negatywnych, a więc przedsiębiorcy:

- a) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
- b) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z określonych ustawowo przyczyn;
- c) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej U-Pe.

Nie zachodzi również przesłanka, w myśl art. 35 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, albowiem zapis ustawy dotyczy tylko informacji o dotychczasowej działalności wnioskodawcy, w tym sprawozdania finansowego z ostatnich 3 lat, jeżeli podmiot prowadzi działalność gospodarczą, a (...) sp. z o. o. jest podmiotem nowym, który działa w myśl ustawy z dnia 15 września 2000 r., kodeksu spółek handlowych i nie podejmuje żadnych operacji finansowych i gospodarczych bez wcześniejszych zezwoleń i koncesji, zatem spółka nie prowadzi działalności gospodarczej. Stwierdził, że decyzja o udzielenie koncesji dla wnioskodawcy winna mieć zatem charakter pozytywny.

(...) Sp. z o. o., jak stwierdził odwołujący, będzie dysponować środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności i w celu realizacji przedsięwzięcia przedstawiła udokumentowany plan ich pozyskania oraz stosowne zabezpieczenia majątkowe, które posiadają wspólnicy. Prezes Zarządu dodatkowo oświadczył, że w dniu uruchomienia działalności koncesjonowanej, cała działalność z tym związana zostanie ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej na kwotę 1.000.000 zł, to jest również od ryzyka ewentualnych szkód środowiskowych. Wskazał również, że w odpowiedzi na punkt 4 wezwania z dnia 20.10.2015 r. przesłano oryginał zaświadczenia z banku o prowadzonym rachunku przedsiębiorcy. (...) Sp. z o. o. ma zatem możliwości finansowe gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności i w celu realizacji przedsięwzięcia, przedstawiło udokumentowany plan ich pozyskania

oraz stosowne zabezpieczenia majątkowe, które posiadają wspólnicy, a zatem zgodnie z art. 33, pkt 1, 3) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r., (...) Sp. z o. o. ma możliwości techniczne, które z kolei zdeterminowane są możliwościami finansowymi. Stwierdził ponadto, iż przesłano harmonogram rozwoju w/w możliwości technicznych w kolejnych latach. Jako prezes spółki stwierdził, że działałby nieracjonalnie gdyby zainwestował środki finansowe w autocysterny, a z przyczyn od niego niezależnych nie uzyskał koncesji, naraziłby spółkę ewidentnie na straty finansowe. Jednocześnie przedstawiono szereg dokumentów w postępowaniu administracyjnym, dowodów na okoliczność stwierdzenia, że ma on (B. J.) duże osiągnięcia w działalności przygotowującej warunki do prowadzenia w przyszłości działalności koncesjonowanej. Inny, w jego ocenie, jest aspekt braku wiary co do osiągnięcia celów biznesowych przez URE, ale ona nie może być przesłanką negatywną albowiem każde działanie biznesowe jest obarczone ryzykiem finansowym, natomiast przedstawione założenia są racjonalne.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania, zasądzenie od Powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zaliczenie w poczet materiału dowodowego akt sprawy administracyjnej, zakończonej wydaniem zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 3 czerwca 2016 r. spółka wniosła o:

- 1) uchylenie decyzji o odmowie udzielenia koncesji na prowadzenie działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowaną w miejscowości B. i wydania decyzji udzielającej koncesji na prowadzenie działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi
- 2) zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych
- 3) zaliczenie na poczet materiału dowodowego akt sprawy poniższego pisma wraz załącznikami.

Jak wskazano, (...) Sp. z o.o. dopełniła możliwości udokumentowania środków finansowych jak i możliwości technicznych i dodatkowo przedłożyła zgodnie jak deklarowano we wniosku o udzielenie koncesji:

1) Środki finansowe:

- a) protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o. o. z dnia 01.04.2016r., w tym uchwała nr (...) o pożyczce w kwocie (...) zł.
- b) Umowa pożyczki z dnia 05.04.2016r.,
- c) Wyciąg z rachunku na okoliczność posiadania środków finansowych.

2) Środki transportowe:

- a) Umowa użyczenia z dnia 21.03.2016r., środków transportowych w ilości 2 ciągników (...) z cysternami do przewozu paliw płynnych,
- b) Umowa na świadczenie usług transportowych z dnia 06.05.2016r.,
- c) Licencja dotycząca międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy,
- d) Zezwolenie nr (...) na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego,
- e) Ubezpieczenie (...) na przewóz paliw płynnych na kwotę 100 000 euro,
- f) Zaświadczenie o ukończeniu kursu na kategorię C-teoria i praktyka w celu samorealizacji i obniżania kosztów transportu autocysterny w fazie początkowej rozwoju firmy (...) Sp. z o. o.

Poza tym spółka wskazała, że posiada umowę na transport zarobkowy i w chwili obecnej prowadzi aktywną działalność, z której miesięcznie przewiduje się od (...) zł netto przychodów w skali miesięcznej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 24 września 2014 r., pod numerem KRS (...). **/k. 14-17, k. 4-7 akt adm./**

W dniu 5 października 2015 r. spółka złożyła do Urzędu Regulacji Energetyki Zachodni Oddział Terenowy wniosek o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi. We wniosku spółka wskazała, że data rozpoczęcia działalności operacyjnej jest zbieżna z uzyskaniem koncesji, zaś środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności spółka będzie dysponować, przedstawiła w związku z tym plan ich pozyskania. **/k. 1-2 akt adm./**

Do dnia wydania zaskarżonej decyzji przedsiębiorca nie rozpoczął prowadzenia działalności gospodarczej, co wynika z oświadczenia Przedsiębiorcy i sprawozdania finansowego za 2014 r., które wykazuje przychód w wysokości (...) zł. **/k. 1, k. 20, k. 21-23v, k. 24 akt adm./**

Przedsiębiorca posiada kapitał zakładowy w wysokości (...) zł. **/k. 21-21v akt adm./**

Na dzień 1 października 2015 r. spółka nie posiadała rachunku bankowego, zaś środki finansowe wystarczające na prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej miały pochodzić ze zgromadzonych środków własnych z lat ubiegłych oraz pozyskanego kredytu inwestycyjnego i miały zostać wniesione do spółki w dniu uruchomienia działalności koncesjonowanej. **/k. 25 akt adm./**

Przedsiębiorca wskazał, że zamierza prowadzić działalność gospodarczą polegającą na hurtowym obrocie paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu własnej infrastruktury technicznej - autocysterny do przewozu gazu płynnego, którą planuje zakupić po uzyskaniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi. **/k. 14 akt adm./**

Przedsiębiorca przedstawił wykaz zawierający dane techniczne trzech autocystern do przewozu gazu, które zamierza zakupić lub zawrzeć umowę leasingu oraz przedstawił wydruki ze stron internetowych zawierające oferty sprzedaży autocystern. **/k. 15-18 akt adm./**

Przedsiębiorca planuje przychód z koncesjonowanej działalności gospodarczej w pierwszym roku w wysokości (...) zł w zakresie sprzedaży tylko gazu płynnego, natomiast w drugim roku w wysokości (...) zł w zakresie sprzedaży gazu płynnego i oleju napędowego. **/k. 34 akt adm./**

Jako udokumentowanie możliwości pozyskania środków finansowych Przedsiębiorca wskazał, że po uzyskaniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi zostanie utworzony rachunek bankowy Przedsiębiorcy, a następnie:

1. Na rachunek bankowy Przedsiębiorcy zostaną wpłacone środki w wysokości (...) zł na podwyższenie kapitału spółki. Na dowód posiadania powyższych środków pieniężnych Przedsiębiorca przedstawił oświadczenie osoby fizycznej Pana B. (...), który jest Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. o posiadaniu (...) zł w gotówce. **/k. 26 akt adm./**

2. Na rachunek bankowy Przedsiębiorcy zostanie wpłacona kwota (...) zł z rachunku Pana B. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J. z siedzibą w T., na dowód czego przedstawił zaświadczenie z (...) Bank S.A. z 1 października 2015 r., z którego wynika, że stan środków finansowych na rachunku Pana B. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J. na dzień 1 października 2015 r. wynosi (...) zł. **/k. 27 akt adm./**

3. Przedsiębiorca złożył wniosek o kredyt inwestycyjny ze wsparciem rządowym

w ramach środków z Unii Europejskiej w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania działalności objętej wnioskiem w wysokości (...) zł w (...) Bank S.A., na dowód czego przedstawił pozytywną decyzję kredytową udzieloną osobie fizycznej Panu B. J. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J.. **/k. 28-31 akt adm./**

Przedsiębiorca wyjaśnił również, że w celu zwiększenia możliwości (...) spółki (...), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J. T. B. J., zamierza przenieść na rzecz (...) sp. z o.o.:

1. pawilon handlowy (450 m²) zlokalizowany przy Placu (...) w B. - wartość bez wyposażenia (...) zł,
2. lokal użytkowy 74 m² wraz z wyposażeniem kompletnej cukiernio-piekarni - ul. (...), B. - wartość (...)
3. środki finansowe z rachunku bankowego - przewidywana kwota na 31 marca 2016 r. – (...) zł,
4. restaurację (...) w miejscowości K. wraz z wyposażeniem, położoną przy stacji S., przy drodze krajowej nr (...) - wartość wyposażenia (...) zł, wartości niematerialne w tym znaki graficzne i know-how (...) zł. **/k. 1v akt adm./**

W piśmie z 7 października 2015 r. nr (...) Przedsiębiorca został poinformowany, że w koncesji na obrót paliwami ciekłymi wpisywane są dane dotyczące autocystern eksploatowanych przez Przedsiębiorcę i dlatego podane przez niego informacje o planowanym zakupie autocystern są niewystarczające. Przedsiębiorca został wezwany do przedstawienia kopii tytułów prawnych do środków transportu przeznaczonych do transportu paliw ciekłych, dokumentów technicznych dotyczących autocystern, kopii dokumentów potwierdzających posiadanie lub możliwości pozyskania środków finansowych wystarczających do prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej oraz zaświadczenia z banku. **/k. 42-43v akt adm./**

W odpowiedzi z 20 października 2015 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że ma możliwości finansowe gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności i w celu realizacji przedsięwzięcia przedstawił we wniosku z 1 października 2015 r. udokumentowany plan ich pozyskania oraz stosowne zabezpieczenia majątkowe, które posiadają wspólnicy. Wyjaśnił, że działaniem racjonalnym są planowane zakupy autocystern po uzyskaniu stosownej koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Przedsiębiorca podniósł, że przedstawił udokumentowany plan pozyskania środków finansowych oraz stosowne zabezpieczenia majątkowe, które posiadają wspólnicy. Ponadto dodatkowo zamierza, w dniu uruchomienia działalności koncesjonowanej, całą działalność z tym związaną ubezpieczyć od odpowiedzialności cywilnej na kwotę 1.000.000. **/k. 45-45v akt adm./**

Rachunek bankowy Przedsiębiorcy został założony 20 października 2015 r. zaświadczenia z (...) Bank S.A. z 20 października 2015 r. wynika, że obroty za okres od 20.10.2015 r. do 20.10.2015 r. wyniosły (...) PLN. W chwili sporządzenia opinii dostępne środki na rachunku Przedsiębiorcy wynoszą (...) zł. Przedsiębiorca na dzień 20 października 2015 r. nie posiadał kredytów w Idea Bank. **/k. 46 akt adm./**

W okresie 1 kwietnia 30 kwietnia 2016 r. spółka dysponowała środkami finansowymi na rachunku bankowym w wysokości (...) zł. **/k. 36 akt sąd./**

Pomiędzy B. J. i jego żoną M. J. a działającym w imieniu spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. – B. J. zawarto w dniu 5 kwietnia 2016 r. umowę pożyczki na kwotę (...) zł z terminem jej zwrotu do 31 grudnia 2016 r., która nie została sporządzona w formie aktu notarialnego. Pożyczkodawcy przysługiwało prawo odstąpienia od umowy i żądania natychmiastowego zwrotu pożyczki, jeżeli zwrot pożyczki będzie wątpliwy z powodu złego stanu majątkowego pożyczkobiorcy. **/k. 35 akt sąd./**

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania.

Powołany przepis statuuje jedną z podstawowych przesłanek udzielenie koncesji. Ubiegających się o udzielenie koncesji przedsiębiorca musi dysponować środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie koncesjonowanej działalności gospodarczej lub co najmniej jest w stanie udokumentować możliwość ich pozyskania w przyszłości, np. z uzyskanego kredytu.

Wyróżnia się przy tym trzy aspekty oceny dokonywanej w ramach przesłanki, tzn.: posiadania własnych środków lub udokumentowania w sensie formalnoprawnym możliwości ich pozyskania, posiadania środków w wystarczającej wielkości do prowadzenie danej działalności koncesjonowanej, posiadania środków w wielkości w wymiarze gwarantującym zabezpieczenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją, w tym szkód w środowisku. Wszystkie stanowiska zakładają szeroki zakres swobody decyzyjnej Prezesa URE przy badaniu, czy wnioskodawca dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi z punktu widzenia art. 33 ust. 1 pkt 2 P.e.

Środki finansowe w rozumieniu wskazanego wyżej przepisu stanowią wszelkie składniki, które obrazują kondycję finansową podmiotu ubiegającego się o koncesję, mające zagwarantować prawidłowe wykonywanie przez ten podmiot koncesjonowanej działalności; nie tylko gotówka, kredyty, gwarancje, papiery wartościowe, ale również wierzytelności pieniężne, w szczególności krótkoterminowe, a także inwestycje długoterminowe. Zauważyć przy tym należy, że ocena możliwości finansowych przedsiębiorcy ma być wszechstronna i nie może ograniczać się jedynie do analizy wyników zysków i strat zawartych w bilansach rocznych. Zwrócić należy również uwagę, że zaoferowane przez ubiegającego się o udzielenie koncesji dowody powinny wskazywać, iż realnie dysponuje on środkami finansowymi, tzn. ma względnie realną, a nie hipotetyczną możliwość ich pozyskania. Przez zwrot „środki finansowe” z omawianego przepisu należy rozumieć kapitał odpowiedniej wielkości, kapitał własny i obcy.

Jeśli zaś chodzi o kwestię wymaganej wielkości środków finansowych i stopnia pewności ich uzyskania, w sytuacji gdy podmiot wnoszący o udzielenie koncesji powołuje się jedynie na możliwości pozyskania środków finansowych, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie, istniała konieczność przeprowadzenia przez organ koncesyjny prognozy kształtowania się wielkości środków finansowych koncesjonariusza w przyszłości, w perspektywie całego okresu wykonywania działalności koncesjonowanej. „Odpowiednie” bowiem środki finansowe, to środki gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności przez koncesjonariusza z zachowaniem przepisów prawa, zarówno norm prawa energetycznego, jak i innego rodzaju, oraz zgodnie z warunkami koncesji.

Wnioskodawca powinien zatem wykazać dysponowanie odpowiednimi kapitałami w momencie składania wniosku lub udokumentować możliwość ich uzyskania w przyszłości, np. umowy przedwstępne, uchwały o podniesieniu kapitału itp. Stanowisko to potwierdził Sąd Antymonopolowy (obecnie SOKiK) w wyroku z 12 grudnia 2001 r. (XVII Ame 14/01) – nie daje rękojmi należytego wykonywania działalności gospodarczej w dziedzinie energetyki, dla ubiegania się o koncesję, przedsiębiorca wykazujący stratę brutto w działalności gospodarczej i zalegający z zapłatą podatków i składek na ubezpieczenie społeczne, chociażby nawet posiadał możliwości techniczne dla prawidłowego wykonywania działalności gospodarczej w ramach koncesji, o którą się ubiega. Jakkolwiek w niniejszej sprawie powód nie wykazał zaległości wobec Urzędu Skarbowego czy ZUS, to okoliczność ta nie jest wystarczająca do stwierdzenia, że przedsiębiorca daje rękojmię prawidłowego wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej. Rękojmią wykonywania działalności objętej koncesją, wywodzona z art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, nie stanowi natomiast samodzielnej przesłanki warunkującej uzyskanie koncesji. Decyzja koncesyjna, co należy wskazać, nosi znamiona uznaniowości i stanowi formę reglamentacji działalności gospodarczej. Wprowadzenie

działalności koncesjonowanej w ramach ustawy – Prawo energetyczne związane jest z bezpieczeństwem państwa, obywateli oraz ważnym interesem publicznym. W konsekwencji, ocena czy ubiegający się o udzielenie koncesji dysponuje określonymi środkami pozostawiona jest organowi administracji, ale to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających udzielenie mu wnioskowanej koncesji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 maja 2007 r., VI ACa 38/07 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 2009 r., VI ACa 527/09 - www.ure.gov.pl).

Zauważyć należy w tym miejscu, iż postępowanie sądowe prowadzone z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki ma charakter pierwszoinstancyjnego postępowania rozpoznawczego, które toczy się na zasadach postępowania kontradiktoryjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., III SZP 2/05, Legalis nr 77733). Zgodnie z omawianą zasadą, to na stronach procesu ciąży bowiem obowiązek dowodzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c.), a co za tym idzie - to strony są w pełni odpowiedzialne za wynik tego postępowania. Ponadto, zgodnie z przepisem art. 232 k.p.c. strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Dodać również należy w tym miejscu, iż zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Wniesienie do Sądu odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna dopiero cywilne, pierwszoinstancyjne postępowanie sądowe, w którym Sąd dokonuje własnych ustaleń, rozważając całokształt materiału dowodowego, na co wielokrotnie wskazywał tak Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak też Sąd Apelacyjny oraz Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach (np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, wyroku z dnia 19 stycznia 2001 r. sygn. akt I CKN 1036/98). Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Tut. Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym.

Gromadzenie materiału procesowego w toku postępowania sądowego należy zatem do stron procesu. Jest to ciężar procesowy, realizowany przez stronę w jej własnym interesie. Jeżeli strona pozostanie bierna, to musi się liczyć w ujemnymi konsekwencjami, np. oddaleniem powództwa. Jest to zatem obowiązek strony, ale wobec samej siebie (por. H. Dolecki, „Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego”).

W związku z powyższym, zgodnie z ogólnymi regułami postępowania kontradiktoryjnego (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) to na powodzie - przedsiębiorcy spoczywał w niniejszym postępowaniu sądowym ciężar udowodnienia okoliczności podważających zasadność wydania zaskarżonej decyzji; zaoferowane przez niego dowody powinny wskazywać, iż realnie dysponuje on środkami, o jakich mowa w przepisach, względnie – że ma on realną, a nie hipotetyczną możliwość ich pozyskania.

Mając na względzie powyższe, Sąd stwierdził iż powód nie spełnia przesłanek wynikających z art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, albowiem nie dysponuje on środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe prowadzenie działalności koncesjonowanej. Z zestawienia posiadanych przez powoda środków finansowych z zakładanym obrotem

wykazuje, że nawet w minimalnym zakresie nie gwarantują one zabezpieczenia bieżących kosztów prowadzenia działalności.

Odnosnie treści art. 35 ust. 3 P.e. 3, w myśl którego Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków, na który powoływał się w odwołaniu powód został prawidłowo zastosowany. Fakt, że powód jest podmiotem nowym, który nie rozpoczął jeszcze działalności i nie posiada środków finansowych, nie oznacza, że przedsiębiorca nie jest zobowiązany do wykazania posiadanych środków lub też udokumentowania możliwości realnego ich pozyskania. Na ubiegającym się o udzielenie koncesji spoczywa obowiązek wykazania, że podjęcie przez niego planowanej działalności koncesjonowanej, w oparciu o możliwości finansowe i techniczne, daje rękojmię prawidłowego jej wykonywania.

Jak słusznie podniósł uzasadnieniu decyzji pozwany, przedstawione w toku postępowania administracyjnego dowody dotyczące udokumentowania możliwości pozyskania środków finansowych gwarantujących prawidłowe prowadzenie działalności koncesjonowanej dotyczą osoby fizycznej - Pana B. J., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: J. T. B. J.. Podmiot ten posiadał środki finansowe na firmowym rachunku bankowym w wysokości (...) zł na dzień 1 października 2015 r. oraz pozytywną decyzję kredytową w (...) Bank S.A., dotyczącą kredytu inwestycyjnego w wysokości (...) zł. Wskazane przez B. J. nieruchomości pawilonem handlowym i lokalem użytkowym w B. oraz restauracją w miejscowości K., również wchodzi w skład prowadzonej przez B. J. działalności gospodarczej, którego oświadczenie, że nastąpi kapitalizacja J. B. (...) do (...) Sp. z o. o. w B., nie świadczy, że wnioskująca o udzielenie koncesji spółka posiada, bądź w sposób udokumentowany będzie posiadać środki finansowe na prowadzenie działalności koncesjonowanej. Oświadczenie to należy uznać za gołosłowne, albowiem nie wpływa realnie na sytuację finansową spółki kapitałowej, ubiegającej się o udzielenie koncesji. Również zapewnienia B. J. Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., że w momencie uzyskania koncesji na rachunek bankowy Przedsiębiorcy zostaną wpłacone środki z bliżej nieokreślonego źródła w wysokości (...) zł na podwyższenie kapitału oraz środki w wysokości (...) zł z rachunku J. T. B. J. na podwyższenie kapitału zakładowego, stanowią jedynie oświadczenie, które nie daje podstaw do uznania, że istnieją środki finansowe umożliwiające Przedsiębiorcy prowadzenie działalności koncesjonowanej, szczególnie przy uwzględnieniu zasady nienaruszalności kapitału zakładowego w spółkach z o. o.

Podkreślenia wymaga, że w szczególności przedsiębiorca, który dopiero rozpoczyna działalność gospodarczą (w tym wypadku spółka kapitałowa) i nie posiada lub posiada niewielkiej wartości majątek trwały lub obrotowy winna posiadać odpowiednie środki finansowe lub ma możliwość ich pozyskania. Możliwości te muszą być realne, nie uzależnione od uprzedniego uzyskania koncesji (jak oświadcza powód), gdyż w ten sposób ubiegający się o udzielenie koncesji nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej.

Ocena, czy przedsiębiorca posiada (lub ma możliwości pozyskania) środków finansowych wystarczających do prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej, dokonywana jest m.in. w oparciu o deklarowaną wielkość rocznego obrotu w zakresie sprzedaży paliw ciekłych w relacji do posiadanych środków finansowych w miesięcznym cyklu rozliczeniowym. Ocena spełnienia przesłanki w zakresie dysponowania środkami finansowymi, oceniana w kontekście skali planowanej działalności, jest dokonywana w oparciu o środki wskazane przez wnioskodawcę pozostające w jego dyspozycji i obejmujące wszelkie składniki majątku, które pozwalają ocenić jego kondycję finansową. W przedmiotowej sprawie wykazał, że dysponuje kapitałem zakładowym (...) zł, zaś dopiero w kwietniu 2016 r. kwotą (...) zł.

Powód deklarował we wniosku o udzielenie koncesji możliwość pozyskania łącznie kwoty (...) zł, z zastrzeżeniem, że kwota ta przewidziana jest na podwyższenie kapitału zakładowego, a zatem nie ma charakteru majątku obrotowego, z kolei przychód z koncesjonowanej działalności gospodarczej w pierwszym roku obrotowym miał wynieść (...) zł, co oznacza, że Powód powinien dysponować majątkiem obrotowym przynajmniej w wysokości ok. (...) zł i co odpowiadałoby planowanemu przez Powoda średniemu miesięcznemu obrotowi. Przedsiębiorca nie wykazał możliwości pozyskania środków w takiej wysokości. Z kolei w zakresie warunków technicznych jakie powinien spełnić powód, również od udzielenie koncesji uzależniono zakup autocysterny. Tym samym, przedsiębiorca nie spełnił przesłanki dysponowania infrastrukturą techniczną, która musi zaistnieć, aby mógł on uzyskać koncesję.

Niemniej jednak kwestia posiadania możliwości technicznych rozpatrywana w kontekście rodzaju działalności koncesjonowanej wymaga dysponowania przez wnioskodawcę środkami technicznymi na etapie postępowania koncesyjnego, a wykazanie jedynie możliwości rozumianej jako przyszłe dysponowanie takimi środkami technicznymi nie pozwala na skuteczne uzyskanie koncesji. Powód w konsekwencji nie wykazał posiadania warunków technicznych dla prawidłowego uzyskania koncesji wnosząc o jej udzielenie.

(...) Sp. z o. o. dysponuje kapitałem zakładowym w wysokości (...) zł, zaś z przedstawionego przy piśmie z dnia 3 czerwca 2016 r. rachunku bankowego wynika, że dopiero w okresie od 1- 30 kwietnia 2016 r. spółka posiadała środki w wysokości (...) zł. Z przedstawionego rachunku nie wynika jednakże, jakie w rzeczywistości obroty z prowadzonej działalności osiąga obecnie spółka, jaki jest jej zakres działalności i czy w rzeczywistości prowadzi deklarowaną działalność w formie pośrednictwa (umowa użyczenia ciągników siodłowych, uzyskane licencje, umowa o świadczenie usług - z 2016 roku). Z wydruku wynika jedynie, że przedsiębiorca dokonuje opłat za licencję międzynarodową oraz na rzecz ubezpieczyciela. Widnieją tam również dwie wpłaty dokonane na mocy pożyczki w kwocie (...) zł udzielonej przez małżonków B. i M. J. na rzecz powodowej spółki. Kwota pożyczki posłużyła na bieżącą działalność spółki (opłaty licencyjne dokonane w miesiącu kwietniu). Umowa pożyczki z 5 kwietnia 2016 r. zobowiązywała do jej zwrotu do końca roku 2016 r. (błędna data podana w nawiasie zapisu) umownego), przy czym pożyczkodawcom przysługiwało na jej mocy żądanie natychmiastowej zwrotu ze względu na zły stan majątkowy pożyczkobiorcy. Z tego względu nie można stwierdzić, że powód będzie środkami z udzielonej pożyczki (wpłaconych na konto spółki), w dalszym ciągu dysponował. Powód jest przedsiębiorcą stosunkowo niedługo działającym na rynku, dlatego ryzyko płynności finansowej i utrzymywania na właściwym poziomie stanu majątki spółki, jest większe.

Kluczowym jednakże dla stwierdzenia, iż powód nie wykazał, że dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania, jest nieważność złożonej w toku postępowania sądowego umowy pożyczki z 5 kwietnia 2016 r. zawartej pomiędzy spółką ubiegającą się o udzielenie koncesji, a członkiem zarządu tejże spółki – Prezesem Zarządu – B. J..

Zgodnie bowiem z art. 210 § 1 Kodeksu spółek handlowych, w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Z kolei w myśl § 2 W przypadku gdy wspólnik, o którym mowa w art. 173 § 1, jest zarazem jedynym członkiem zarządu, przepisu § 1 nie stosuje się. Czynność prawna między tym wspólnikiem a reprezentowaną przez niego spółką wymaga formy aktu notarialnego. O każdorazowym dokonaniu takiej czynności prawnej notariusz zawiadamia sąd rejestrowy, przesyłając wypis aktu notarialnego. Skutkiem niezastosowania się do zasad określonych w powyższym przepisie jest bezwzględna nieważność dokonanej czynności. Przepis art. 210 § 1 k.s.h. dotyczy zarówno umów związanych z pełnioną funkcją w zarządzie spółki, jak i umów zawieranych z członkami zarządu poza stosunkiem organizacyjnym. W tym miejscu dodać należy, że przepisy Kodeksu spółek handlowych w zakresie, w jakim nie odsyłają do możliwości odrębnych uregulowań w statucie spółki mają charakter przepisów bezwzględnie obowiązujących. Dlatego też sporne umowy (...) są umowami nieważnymi w rozumieniu art. 58 § 1 k.c., bowiem zostały zawarte w sposób sprzeczny z art. 210 k.s.h. Ochrona polega w tym wypadku na wyeliminowaniu możliwości działania członka zarządu w podwójnej roli: reprezentanta interesów spółki i reprezentanta interesów własnych, dzięki czemu zapobiega przed nadużyciami do jakich mogłoby dojść w związku z kierowaniem się przez członka zarządu interesem własnym, pozostającym w sprzeczności z interesem spółki. Nie jest przy tym konieczne, aby sprzeczność interesów rzeczywiście występowała; wystarczy potencjalna kolizja interesów.

Złożona w sprawie umowa pożyczki nie spełnia wymogów prawnych – nie jest sporządzona w formie aktu notarialnego pod rygorem nieważności, a zatem nie może stanowić dowodu w przedmiotowej sprawie.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż przedsiębiorca nie udokumentował, iż ma możliwość pozyskania środków finansowych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności. Z przedstawionych przez powoda dokumentów niezbędnych do ustalenia sytuacji finansowej Spółki, jednoznacznie wynika, iż na dzień wydania decyzji, nie posiadała ona własnych aktywów trwałych ani obrotowych. Z akt sprawy

wynika, iż przedsiębiorca nie posiadał kredytów ani gwarancji bankowych, a oświadczenia powoda uzależnione od uprzedniego uzyskania koncesji, nie stanowi wiarygodnego wykazania możliwości finansowych spółki.

To na powodzie, co należy podkreślić, spoczywa obowiązek udowodnienia urzędowi regulacyjnemu, iż będzie w stanie prowadzić działalność koncesjonowaną bez jakiegokolwiek uszczerbku finansowego, dla którejkolwiek ze stron umów w zakresie działalności koncesyjnej. Wobec zaistniałych w tej kwestii wątpliwości Prezes Urzędu zastosował rzeczony kryterium w sposób prawidłowy, odpowiadające normalnemu zachowaniu podmiotu gospodarczego pragnącego w sposób rzetelny wywiązywać się z nałożonych obowiązków. Powód winien mieć bowiem na względzie, iż koncesja o którą się ubiega, należy do sfery reglamentowanej przez państwo. Podmiot ubiegający się o udzielenie koncesji powinien zatem w sposób jednoznaczny, nie budząc wątpliwości udowodnić, że spełnia przesłanki zawarte w art. 33 ust. 1 pkt 2 p.e. Powód powyższemu w ocenie Sądu, nie sprostował.

W tym miejscu należy wskazać, że samo udokumentowanie zarówno posiadania środków finansowych, jak i możliwości ich pozyskania nie może posiadać charakteru abstrakcyjnego, a zatem nie może sprowadzać się jedynie do oświadczenia wnioskodawcy w tym zakresie, który musi przedstawić dokumenty potwierdzające w sposób obiektywny, że odpowiednimi środkami dysponuje lub będzie dysponował.

W niniejszej sprawie poza tym, że wyliczenia biznesplanu, w ocenie Sądu, są niepełne, to zawarte przez powoda umowy nie wskazują na możliwość osiągnięcia planowanych rezultatów. Kapitał zakładowy w wysokości (...) zł również nie daje podstaw do uznania sytuacji finansowej spółki za wystarczającą dla zagwarantowania prawidłowego wykonywania. Środki na rachunku bankowym w wysokości (...) zł w kwietniu 2016 r. nie są wystarczające na zakup paliwa do jednej cysterny (jak wskazywał powód – zapłata dokonywana jest w praktyce jedynie w gotówce). Powód jednakże wykazując ogólną skalę planowanego przedsięwzięcia winien wykazać dla prawidłowego wykonywania koncesjonowanej działalności środki w wysokości (...) zł.

W ocenie Sądu dokumenty złożone w toku postępowania administracyjnego w postaci zawartych umów posiadają niewielką wartość dowodową w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Dokumenty te niosą charakter dokumentu prywatnego, który jako taki jest jedynie dowodem złożenia przez powoda oświadczenia stanowiącego jego treść (art. 245 k.p.c.). Dowód ten sam w sobie nie daje podstaw do uznania, iż istnieją środki finansowe umożliwiające powodowi prowadzenie działalności koncesjonowanej.

Za prawidłową należy uznać konkluzję pozwanego, iż powód nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności - że nie posiada wystarczających środków finansowych umożliwiających prowadzenie mu tejże działalności. W toku postępowania sądowego powód nie udowodnił okoliczności uzasadniających uchylenie zaskarżonej odwołaniem decyzji.

Przedsiębiorca nie przedstawił żadnych dokumentów potwierdzających, że dysponuje kwotą przeznaczoną na prowadzenie działalności gospodarczej w wysokości, która umożliwiałaby podjęcie wnioskowanej działalności koncesyjnej. Materiał zgromadzony w postępowaniu sądowym nie dowodzi okoliczności przeciwnych do okoliczności ustalonych w toku postępowania administracyjnego.

Wielkość deklarowanych przez wnioskodawcę rocznych obrotów oraz prowadzonej działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi uzasadnia obawę pozwanego, iż ryzyko wystąpienia ewentualnej szkody jest znaczne. Okoliczność ta, przy jednoczesnym niskim poziomie kapitału, przy jednoczesnym braku majątku trwałego, który mógłby gwarantować zaspokojenie ewentualnych roszczeń osób trzecich, w pełni uzasadnia decyzję o odmowie udzielenia koncesji. Zarzuty odwołania stanowią natomiast jedynie niepopartą dowodami polemikę z rozstrzygnięciem organu regulacyjnego i jako takie nie zasługują na uwzględnienie. Sama umowa o udzielenie pożyczki z relatywnie krótkim okresem spłaty pożyczki, bez posiadania przez spółkę własnych aktywów, nie dowodzi okoliczności uzasadniających udzielenie koncesji. Również zaświadczenie o rachunku bankowym za kwiecień 2016 r. wskazuje na brak rzeczywistych obrotów spółki, a tym samym brak środków finansowych do pozytywnego rozpatrzenia wniosku o koncesję.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż Przedsiębiorca zamierza prowadzić obrót paliwami ciekłymi, którego wartość oszacował na kwotę (...) zł w pierwszym roku działalności, przy planowanych kosztach (...) zł ocenić należy, iż posiada on znikome środki finansowe, a dodatkowo nie posiada aktywów trwałych. Podkreślić przy tym należy, iż różnica udokumentowanych środków finansowych po stronie przedsiębiorcy w odniesieniu do rozmiaru planowanej działalności koncesjonowanej jest zdaniem Sądu znacząca i uzasadnia stanowisko Prezesa URE o braku po stronie przedsiębiorcy środków finansowych pozwalających prawidłowo prowadzić wnioskowaną działalność koncesjonowaną w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

Wskazać również należy, że dla uzyskania koncesji przy braku przesłanek negatywnych ze strony ubiegającego się podmiotu, wskazanych w odwołaniu, istotne znaczenie mają przesłanki pozytywne. Od nich to uzależniona jest decyzja o udzieleniu, bądź nie – koncesji. Przesłanki negatywne – jeśli wystąpią – powodują jedynie na ich podstawie odmowę udzielenia koncesji, bez badania zasadności wniosku o udzielenie koncesji. Z kolei wniosek podmiotu, który nie spełnia przesłanek negatywnych, jest poddawany ocenie i od jej wyniku zależy udzielenie, bądź nie koncesji. Powód w przedmiotowej sprawie jakkolwiek nie spełnił przesłanek negatywnych, był oceniany przez Prezesa URE pod kątem wskazanych wyżej możliwości dla uzyskania koncesji na działalność reglamentowaną przez państwo. Na powódzie zatem spoczął obowiązek wykazania, że zagwarantuje prawidłowe wykonywanie planowanej działalności.

W konsekwencji, zdaniem Sądu pozwany słusznie przyjął w przedmiotowej decyzji, iż wnioskodawca - (...) Sp. z o. o. z siedzibą w B. nie spełnił przesłanek warunkujących udzielenie koncesji na prowadzenie działalności określonej we wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosowanie do wyniku sporu.

SSO Dariusz Dąbrowski